

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Juliana V. & M. 16. Februarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

S. JULIANA V. & M.

16. Februarii.

*Calum & terra transibunt, verba
autem mea non transibunt. Luc. 21.*

Pulcherrimâ formâ IULIANA pulcherrimè
est uita. In hac enim velut speculo opi-
ficem hujus DEVM cæpit intueri. Christo
igitur addictam Parentes Eleusio desponde-
runt, Viro nobili & urbi Nicomedix præ-
fecto. Sed quia superstitioni hic deditus
erat, negavit IULIANA sibi fœdera nuptialia
cum illo fore, qui animum hostilem in tho-
rum ferret. Et hoc proposito ut dimoveret
Parens, arietes admovit, minas; repulit
virtus: Egit cuniculos, blanditias; clusit:
inclusit carceri; thoro illa hunc prætulit.
Tandem Eleusius ille nuper Sponsus, fit
Sponsæ judex, mox in carnificem abit. Cæ-
dit verberibus, quod nuper laudabat cor-
pus; suspendit, quibus nuper captum se fa-
tebatur capillis; urit ferro ardores suos, ar-
tus castissimos. Et has demum illa blandi-
tias in Sponso laudavit. Interea boni Ange-
li vultum indutus malus, satis ait virtuti
datum esse: Dissimularet post hac pietatem,

H 3

superis

superis cordi cor fore, quod pervium uti
illis esset. At JULIANA, fraude inter prece
cognita, vincula sua exuit, & consiliario
pessimo induit. Vincito verbera etiam ad
dit. Tunc sub Virginis manu gemuit orcus
& malum Angelum bonus risit. Porro Mar
tyr flammis ad quas damnata erat, lachri
mis extinxit, lebetem ab igne ferventem
precibus rupit, deniq; prius quam manum
judici proco daret, caput dedit. Mox ta
men etiam poenas hic: Undis enim haustus
& in littus ejectus in cibum canibus cessit,
dignum nactus tyranno sepulchrum.

Ex Metaphr.

MEDITATIO

Mundus magnus est liber.

1. **E**X magno mundi libro S. Antonius amorem,
& S. Juliana Dei cognitionem hauserunt.
Sunt in hoc libro res creatæ, quæ bonitate suâ
Creatoris adumbrant bonitatem. Sol & Luna lu
cem: fructus, & flores terra suppeditat, non ad
necessitatem solum, sed etiam ad delicias. Consi
dera hæc omnia, & gratias age Creatori, qui talia
amoris sui pignora tibi dedit. Ama Deum, qui tot
bona tibi creavit. Ah! si tot ac tam pulchræ res
creatæ sint in terrâ, quid erit in cælo? Si hæc in
exilio, quid erit, in patria? Aug.

2. Sunt aliæ res creatæ in hoc mundo; nobis ut noceant, quodammodo factæ. Hæc Deo gratias, si quando tentabunt patientiam tuam; earum siquidem beneficio recordaris in exilio, non in Patriâ, te versari. Patere æquo animo, & tacitus tecum reputa, si tam molesta in terris, quid in inferno?

3. Considera, mundana quæque fluxa esse, Cælestia verò æterna. Moriuntur homines: Tempus tempori, Rex Regi succedit, præterit figura hujus mundi, extinguitur vita, evanescunt delicia. Pulcherrima, & perfectissima hujus mundi imperfectam effingunt divinæ pulchritudinis imaginem. *Tanquam fluxa pulchritudo, de stabili, & æternâ Dei pulchritudine.* Tertull.

S. SABINUS.

17. Februarii.

Quid enim proficit homini, si lucretur universum mundum, se autem ipsum perdat, & detrimentum sui faciat. Christus, Luc. 9.

Quis fidem habeat? plura Pont. SABINUS vidit, cum oculos senex amisit, quàm prius cum utrumque circumtulit? certè, quæ nulli oculo pervia sunt, arcana animorum & longè absentia perspexisse memo-
 H 4 morant.